

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเทศบาล
ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก
A STUDY OF PUBLIC OPINION ON THE DEVELOPMENT OF CULTURAL TOURISM SITES OF
BANG KRATHUM SUBDISTRICT MUNICIPALITY BANG KRATHUM DISTRICT
PHITSANULOK PROVINCE

ชัยเดชปรกรณ์ รongมี และ กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Pibulsongkram Rajabhat University

E-mail: seedaay_aq59@hotmail.com

Received 11 April 2021; Revised 1 July 2021; Accepted 1 July 2021

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบล บางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 316 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม ใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test (One-Way ANOVA) จากการทดสอบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD.)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบ พบว่าประชาชนที่มีอายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน 3) ปัญหา อุปสรรค พบว่า ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่นั้นขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ คือ ที่ว่าการอำเภอหลังเก่า รวมทั้งขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และรับทราบถึงแผนหรือขั้นตอนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ข้อเสนอแนะ พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาดำเนินการเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อพัฒนาที่ว่าการอำเภอหลังเก่าให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง ควรประชาสัมพันธ์ ประชุม ประชาคม ชี้แจงการดำเนินการของทางเทศบาลให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และรับทราบถึงแผนหรือขั้นตอนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่

คำสำคัญ: ความคิดเห็นของประชาชน, การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว, วัฒนธรรม

Abstract

This research study aims to study people's opinions on the development of cultural tourism sites to compare personal factors with people's opinions on the development of cultural tourism sites. And to study problems, obstacles, recommendations for cultural tourism development of Bang Krathum Subdistrict Municipality Phitsanulok Province Which is a quantitative research Collect information from people in the Bang Krathum Subdistrict Municipality Bang Krathum District Phitsanulok Province, 316 people. The tool used to collect data was a questionnaire using statistical distribution, frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test (One-Way ANOVA) from the Least Significant Difference. : LSD.)

The findings were as follows: 1) People's opinions on the development of cultural tourism sites of Bang Krathum Subdistrict Municipality. Bang Krathum District Phitsanulok Province Overall, the overall level was at a high level. 2) Comparison found that people with different age, occupation, monthly income Had opinions on the development of cultural tourism sites of Bang Krathum Sub-District Municipality Bang Krathum District Phitsanulok Province The overall picture is different. Therefore, the assumptions set aside at 0.05 level were not different. 3) Problems and obstacles found that in the development of tourism sources, there was a lack of integration between agencies in developing tourist destinations. Important in the area is the old district office. Including the lack of public relations to the people in the area to know and acknowledge the plans or procedures for the development of cultural attractions in the area. Developing the old district office to be another important tourist destination, should publicize the community meeting, inform the municipality's actions for people in the area to acknowledge and acknowledge the plan or process for the development of cultural tourism sites in the area.

Keywords : Public opinion, Development of tourist attractions, Cultural

บทนำ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนับเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่ได้นำเอาวัฒนธรรมมาเป็นจุดขายเพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวอเมริกันและยุโรป ที่ต่างสนใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรม มรดกทางประวัติศาสตร์ เยี่ยมชมงานสถาปัตยกรรม และสัมผัสวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ของคนในประเทศนั้น โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชียและแอฟริการวมถึงชื่อของที่ระลึกที่เป็นงานหัตถกรรมและงานฝีมือที่เกิดจากภูมิปัญญาของคนในประเทศ ซึ่งรูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural based tourism) ประกอบด้วย 1. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ 2. การท่องเที่ยวชมวัฒนธรรมและประเพณี 3. การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548)

เทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก มีพื้นที่ 1.175 ตารางกิโลเมตร มีประชากรทั้งหมด 1,503 คน ครอบคลุมพื้นที่ 3 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 3 ชุมชนพัฒนา หมู่ที่ 4 ชุมชนสร้างสรรค์พัฒนา, ชุมชนพัฒนา หมู่ที่ 5 ชุมชนรวมใจพัฒนา ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรแบบระบบพึ่งพาธรรมชาติ ซึ่งส่งผลให้เศรษฐกิจของประชาชนแปรผันตามผลผลิตทางการเกษตร ประกอบกับรายได้ของประชาชนบางส่วนมาจากการค้าบริการและการอุตสาหกรรมขนาดเล็ก รวมถึงการผลิตกล้วยตาก ในลักษณะอุตสาหกรรมเกษตรในครัวเรือน ทั้งนี้เทศบาลตำบลบางกระทุ่ม มีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 2 แห่ง คือ วัดห้วยแก้ว ซึ่งมีศาลาการเปรียญที่

ก่อสร้างด้วยไม้สักทั้งหลัง และที่ว่าการอำเภอบางกระทุ่มหลังเก่า ซึ่งเป็นอาคารทรงไทยก่อสร้างด้วยไม้สักทั้งหลัง มีอายุ 90 ปี จะเห็นได้ว่าในเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม มีสถานที่สำคัญทางวัฒนธรรม ประเพณี รวมทั้งวิถีชีวิตของ คนในชุมชน ทางเทศบาลตำบลมีแผนพัฒนาเพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับสถานะภาพของคนในชุมชน มี 7 ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านระบบโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการศึกษา ด้านสิ่งแวดล้อม ด้าน สาธารณสุข ด้านสังคม และด้านการเมืองการบริหาร ซึ่งมีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (แผนพัฒนา ท้องถิ่น พ.ศ. 2561-2565)

ในขณะเดียวทางเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม มีโครงการที่จะพัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ บรรลุไว้ในแผนพัฒนาของเทศบาลตำบล คือ แผนการพัฒนาที่ว่าการอำเภอบางกระทุ่มหลังเก่าให้เป็นอาคาร พิพิธภัณฑสถานเฉลิมเกียรติ รัชกาลที่ 9 เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน เป็นพิพิธภัณฑสถาน เพื่อ เป็นแหล่งการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ของอำเภอบางกระทุ่ม และแผนการพัฒนาที่สาธารณประโยชน์เป็นส่วน เฉลิมพระเกียรติ รัชกาลที่ 10 แต่เนื่องจากที่ว่าการอำเภอบางกระทุ่มหลังเก่า เป็นพื้นที่ของกรมธนารักษ์ ทั้งนี้ทาง เทศบาลตำบลบางกระทุ่มกำลังดำเนินการขอใช้พื้นที่เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ทั้งนี้การ ดำเนินการนั้นมีหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน คือ เทศบาลตำบลบางกระทุ่ม วัฒนธรรมอำเภอบาง กระทุ่ม และอำเภอบางกระทุ่ม รวมทั้งให้ประชาชนเขามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้วยทั้งนี้ก็เพื่อประโยชน์ของ คนในชุมชนเอง

จะเห็นได้ว่าทางเทศบาลให้ความสำคัญกับประชาชนในชุมชน รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่ของเทศบาล จะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมกับคนในชุมชนเอง ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม จากที่กล่าวมานั้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาความ คิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก” เพื่อนำข้อมูลไปปรับใช้ในการพัฒนาพื้นที่ เพื่อให้การดำเนินงานนั้นมีประสิทธิภาพ อีกทั้ง เป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของทางเทศบาลตำบลบางกระทุ่มต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบล บางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบล บางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวินิจฉัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ใช้การศึกษาวินิจฉัยเชิงสำรวจ จากการแจกแบบสอบถาม โดย มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 1,503 คน (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2561-2565)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัด พิษณุโลก จำนวน 316 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการแทนค่าในสูตรของ Taro Yamane

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามประเภทตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบล บางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1) ขอนหนังสือจากวิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยต่อ นายกเทศมนตรีตำบลบางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก

2) นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสำรวจกับประชาชนตำบลบางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 316 ชุด ซึ่งแจกให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีการประมวลผลข้อมูลเป็นขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

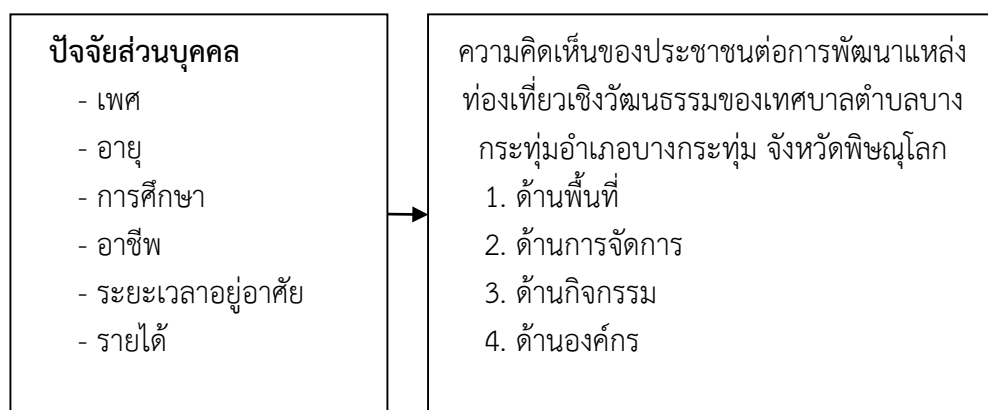
ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก โดยใช้สถิติการทดสอบค่า t-test แบบ Two-Independent Sample Test และสถิติทดสอบค่า F-Test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) จากการทดสอบรายคู่ (Least Significant Difference : LSD.)

ตอนที่ 4 ข้อมูลคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบล บางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท นำเสนอเป็นความเรียงประกอบตาราง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยใช้เป็นแนวทางกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก โดยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลบางกระทู้ อำเภอบางกระทู้ จังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระทู้ อำเภอบางกระทู้ จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวม

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระทู้ อำเภอบางกระทู้ จังหวัดพิษณุโลก	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านพื้นที่	3.53	0.811	มาก
ด้านการจัดการ	3.68	0.659	มาก
ด้านกิจกรรม	3.57	0.574	มาก
ด้านองค์กรชุมชน	3.73	0.482	มาก
ภาพรวม	3.60	0.356	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระทู้ อำเภอบางกระทู้ จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.60$, S.D.=0.356) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านองค์กรชุมชน ด้านการจัดกิจกรรม ด้านกิจกรรม และด้านพื้นที่ อยู่ในระดับมากตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลบางกระทู้ อำเภอบางกระทู้ จังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 2 ผลสรุปการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลบางกระทู้ อำเภอบางกระทู้ จังหวัดพิษณุโลก

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ค่า t	ค่า F	Sig	ผลการศึกษา	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
เพศ	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	0.813	-	0.417	-	✓
อายุ	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	-	7.705*	0.000	✓	-
การศึกษา	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	-	2.094	0.125	-	✓
อาชีพ	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	-	5.797*	0.001	✓	-
ระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม		1.521	0.209	-	✓
รายได้ต่อเดือน	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม		4.002*	0.008	✓	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบล บางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก

ตารางที่ 3 สรุปปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบล บางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก

ปัญหา อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ	ความถี่ (f)
ขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ คือ ที่ว่าการอำเภอหลังเก่า	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาดำเนินการเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อพัฒนาที่ว่าการอำเภอหลังเก่าให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง	24
ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และรับทราบถึงแผนหรือขั้นตอนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่	- ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และรับทราบถึงแผนหรือขั้นตอนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ - ประชุม ประชาคม ชี้แจงการดำเนินของทางเทศบาลในการวางแผนการบูรณาการระหว่าง	15

	หน่วยงานในการพัฒนาแหล่ง ท่องเที่ยวในพื้นที่	
--	--	--

จากตารางที่ 3 ปัญหา อุปสรรค พบว่า ในการพัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวที่เน้นชาตการบูรณาการระหว่างหน่วยงานในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ คือ ที่ว่าการอำเภอหลังเก่า รวมทั้งชาตการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และรับทราบถึงแผนหรือขั้นตอนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ข้อเสนอแนะ พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาดำเนินการเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อพัฒนาที่ว่าการอำเภอหลังเก่าให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งควรประชาสัมพันธ์ ประชุม ประชาคม ชี้แจงการดำเนินของทางเทศบาลให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และรับทราบถึงแผนหรือขั้นตอนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่

อภิปรายผล

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลบางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระท่อม อำเภอบางกระท่อม จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า

1. **ด้านพื้นที่** ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ พัฒนาพื้นที่ของชุมชนบนมิติวัฒนธรรมมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับระบบนิเวศ ระบบความสัมพันธ์ของคนในชุมชน คุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รองลงมา คือ นำปัญหาและความต้องการของคนในชุมชนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีแผนงานหรือโครงการในการพัฒนาพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้กับชุมชนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญพา คำวิเศษณ์ (2557) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ข้อมูลพื้นฐานที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษาชุมชนหมู่บ้านวัดเขา ตำบลโคกกลอย อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน พบว่าความคิดเห็นต้องค้ประกอบในด้านการท่องเที่ยวของชุมชนหมู่บ้านวัดเขาในภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งพบว่า ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) อยู่ในระดับมากรองลงมา ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยวและที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Attractions and Accommodation) ด้านความพร้อมและความรู้ความเข้าใจของชุมชนด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว (Activity) และด้านกิจกรรมบริการเบ็ดเตล็ด (Amenity) อยู่ในระดับมาก

2. **ด้านการจัดการ** ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เทศบาลกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาอย่างชัดเจน ให้ความสำคัญต่อคุณค่า ศักดิ์ศรี การเสริมสร้างความเป็นธรรม และความยั่งยืนของธรรมชาติแวดล้อม รองลงมา คือ ผลักดันให้ประชาชนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเพื่อให้ทุกคนมีส่วนรับผิดชอบ ตรวจสอบ และได้รับประโยชน์อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน เห็นด้วยหรือไม่หาตต้องมีการปรับปรุงโครงสร้าง สิ่งก่อสร้างในชุมชนของท่านเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การดำเนินงานในด้านต่าง ๆ มีการตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมกันดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลพร เสถียรอุดร (2561) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (4.14) ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่ของสังคม และวัฒนธรรม มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.29) รองลงมา คือ ด้านการสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว (4.27) และลำดับที่3 คือ ด้านการให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการคำนึงถึงขีดความสามารถรองรับ ของพื้นที่และความสะอาดของพื้นที่ (4.14)

3. ด้านกิจกรรมภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทางเทศบาลมีนโยบาย กิจกรรม โครงการ ในการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม รองลงมา คือ สร้างสำนึกร่วมในการเป็นเจ้าของหรือให้พร้อมที่จะร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างสรรค์สังคมท้องถิ่นตัวเอง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ชุมชนมีการเรียนรู้สืบทอดวิถีชีวิตจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนรุ่นหนึ่งในชุมชนที่ต้องอาศัยการเรียนรู้ การสืบสานจากบรรพชน เช่น การทำไร่ ทำนา การสร้างเครื่องมือ เครื่องใช้ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกมลพิพัฒน์ ชนะสิทธิ์และนรินทร์ สังข์รักษา (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตลาดน้ำคลองแดนอำเภอกระโนน จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตลาดน้ำคลองแดนอำเภอกระโนน จังหวัดสงขลา ผู้ให้ข้อมูลหลักมีความเข้าใจและมีความพร้อมในการจัดการพัฒนาชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเนื่องทุกคนในชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยเป็นแนวทางในการพัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเน้นไตรภาคี คือ ภาครัฐ เอกชน และท้องถิ่น คำนึงถึงอัตลักษณ์ของชุมชน รวมถึงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนแต่ก็มีความต้องการสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ประสบความสำเร็จและดำรงอยู่ต่อไปได้ในอนาคต และได้สังเคราะห์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตลาดน้ำคลองแดน

4. ด้านองค์กร ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ชุมชนดำเนินการตามวิถีชีวิตไม่เอารัดเอาเปรียบช่วยเหลือส่วนรวม มีคุณธรรม และจริยธรรม โดยเริ่มจากการดำรงชีวิตแบบสายกลางตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง รองลงมา คือ ชุมชนแบบมีฐานความคิดและเป้าหมายมุ่งพัฒนาศักยภาพของชุมชนเองให้ชุมชนเกิดทักษะในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาเป็นแบบอย่างที่ดีทางสังคมวัฒนธรรม และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ชุมชนจะมีส่วนร่วมช่วยเหลือให้เทศบาลมีศักยภาพมากขึ้นในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูภาวนาเจติยานุกิจ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดแพร่ พบว่า มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ และคงความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน มีวิถีชีวิตความเป็นอยู่เรียบง่าย มีวัฒนธรรมที่สืบสานกันมาอย่างยาวนาน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเส้นทางคมนาคมที่ตั้งอยู่บนเส้นทางหลัก ถนนหนทางสะดวกสบาย ซึ่งเป็นแรงจูงใจในการเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวจะทำในรูปแบบของคณะกรรมการชุมชนในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประโยชน์กับชุมชน ความพร้อมในการรับรองนักท่องเที่ยว มีสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวพบปะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของจังหวัดแพร่ พบว่า ภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนงบประมาณ วางแผนกำหนดนโยบายการท่องเที่ยว ร่วมปรึกษาหารือในการจัดกิจกรรมของวัดและชุมชน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจปัญหาต่างๆ ร่วมกัน กระตุ้นให้เห็นถึงความสำคัญและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมภายในชุมชนและจังหวัด และที่สำคัญยังเป็นการส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวพึงพอใจและบอกต่อๆ กันไป พัฒนาการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดแพร่ ให้ความสำคัญกับการบูรณาการการท่องเที่ยวร่วมกับชุมชน การพัฒนาเชิงพื้นที่ อำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว พัฒนาการท่องเที่ยวการส่งเสริมวัฒนธรรม สร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ชุมชนและนักท่องเที่ยวมีความตระหนักรู้ในคุณค่าความงามของวัฒนธรรม

การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ประชาชนที่มีเพศ การศึกษา ระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่ ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีอายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลพร เสถียรอุดร (2561) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัย พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มี อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวบุคคลที่ร่วมเดินทาง แหล่งข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการท่องเที่ยวต่าง ๆ มีความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ดจังหวัดนนทบุรี ภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเทศบาลตำบล บางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก

ปัญหา อุปสรรค พบว่า ในการพัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวนั้นขาดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ คือ ที่ว่าการอำเภอหลังเก่า รวมทั้งขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และรับทราบถึงแผนหรือขั้นตอนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ ข้อเสนอแนะ พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาดำเนินการเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินการเพื่อพัฒนาที่ว่าการอำเภอหลังเก่าให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งควรประชาสัมพันธ์ ประชุม ประชาคม ชี้แจงการดำเนินงานของทางเทศบาลให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และรับทราบถึงแผนหรือขั้นตอนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวงศ์ธิดา สุวรรณิน และคณะ (วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดในจังหวัดปทุมธานี” ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพการท่องเที่ยวในด้านโบราณสถานและโบราณวัตถุมีหลายวัดที่มีพระพุทธรูปเก่าแก่สมัยสุโขทัยและพระนครศรีอยุธยา ส่วนอุโบสถและเจดีย์มีลักษณะเหมือนเจดีย์ชะเวดากอง โบราณสถานเป็นสถาปัตยกรรมของมอญ ส่วนใหญ่ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น ประปา ไฟฟ้า ถนนหนทาง ห้องสุขา และระบบรักษาความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากวัดในจังหวัดปทุมธานีมีจำนวนนักท่องเที่ยวน้อยกว่าจังหวัดอื่น ส่วนร้านค้าขายจะมีอยู่ตามชุมชนรอบ ๆ วัด การวิจัยเชิงปริมาณ ผลการวิจัยพบว่า วัดส่วนใหญ่มีภูมิทัศน์ที่สวยงามและมีพื้นที่โล่งกว้าง ส่วนทรัพยากรด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและประเพณี พบว่า วัดส่วนใหญ่มีโบสถ์และพระพุทธรูปที่สำคัญ ชุมชนจะจัดประเพณีร่วมกับวัด เช่น ตักบาตร ทำทานและเวียนเทียนในวันสำคัญทางศาสนา พร้อมทั้งการรณรงค์ให้ประชาชนรักษาศิลปวัฒนธรรมในวันพระและวันสำคัญทางศาสนา สำหรับวัดที่มีนักท่องเที่ยวทางวัดจะ จัดมัคคุเทศก์หรือบุคลากรพาชมวัด ส่วนที่ต้องปรับปรุง คือ จุดประชาสัมพันธ์ยังมีน้อย ทั้งบริเวณนอกวัดและในวัด เส้นทาง การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากการวิเคราะห์สามารถจัดทำเส้นทาง การท่องเที่ยววัดเลือกจากที่วัดที่ใกล้เคียงกันและอยู่บนเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงกัน พร้อมทั้งพิจารณาสถานที่แวะรับประทานอาหารกลางวัน และเดินทางกลับ

ให้เป็นวงจร ทำให้สามารถจัดทำแผนที่เส้นทางการท่องเที่ยวได้สองเส้นทาง เส้นทางแรกมี 6 วัด และเส้นทางที่สองมี 5 วัด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรมีแนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในพื้นที่ คือ สร้างแรงกระตุ้นให้ เกิดความรักและหวงแหนชุมชน เป็นแบบอย่างและจัด กิจกรรมอันเป็นการส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรม เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ ซึ่งจะ เป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนไปโดยปริยาย อีกทั้งใช้ มาตรการทางกฎหมายประกอบด้วย
2. ควรให้ประชาชนได้เข้าถึงรูปแบบ โอกาส และวิธีที่จะเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน โดยจะต้องประชุมชี้แจงในทุกๆ โอกาส เพื่อให้ประชาชน ได้รับทราบถึงวิธีการในการเข้าร่วมกิจกรรมที่เทศบาลจัดขึ้น
3. ควรให้การสนับสนุนส่งเสริม และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ที่มีคุณค่าของท้องถิ่น โดยการจัด กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม การละเล่น และประเพณีอันดีงามของท้องถิ่นให้คงอยู่และแพร่หลายเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลทั่วไปและทั่วถึง
4. ส่งเสริมการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมในท้องถิ่น ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการสนับสนุน และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นให้แพร่หลายและคงอยู่เป็นมรดกสืบทอดไปสู่คนรุ่นหลังในรูปแบบการสนับสนุนด้านการดำเนินการ การขอรับ การสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานของภาครัฐ ส่วนกลางหรือเอกชน ฯลฯ และส่งเสริมสนับสนุนการ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับภูมิปัญญาไทยของท้องถิ่นให้แพร่หลาย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเทศบาล ตำบลบางกระทุ่ม อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัดพิษณุโลก
2. ควรศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน เพื่อให้มีแนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน ซึ่งจะเป็นการพัฒนาการท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้นและสร้างรายได้ ให้กับชุมชนทำให้คนในชุมชนไม่เกิดการว่างงาน
3. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในรูปแบบอื่น เช่น นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนเชิงความหมายน้อยเพียงใด

เอกสารอ้างอิง

- กมลพิพัฒน์ ชนะสิทธิ์ และนรินทร์ สังข์รักษา. (2561). แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมตลาดน้ำ คลองแดน อำเภอรโนด จังหวัดสงขลา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี*, 12(28), 163-176.
- เทศบาลตำบลบางกระทุ่ม. *แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2561-2565*. พิษณุโลก
- บุญพา คำวิเศษณ์. (2557). “ข้อมูลพื้นฐานที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบมีส่วนร่วม: กรณีศึกษาชุมชนหมู่บ้านวัดเขา ตำบลโคกกลอย อำเภอดงหลวง จังหวัดพิจิตร”. *รายงานการวิจัย*. ได้รับ เงินทุนการวิจัยจากวิทยาลัยราชพฤกษ์.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). *การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน*. กรุงเทพมหานคร: เพรสแอนด์ ดีไซน์.

- พระครูภาวนา เจติยานุกิจ. (2559). “การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดแพร่”. รายงานการวิจัย. ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วงศ์ธีรา สุวรรณิน และคณะ. (2557). “การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดในจังหวัดปทุมธานี”. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม 2557 : 65-82.
- วิไลพร เสถียรอุดร. (2561). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. (การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม การบริการและการท่องเที่ยว). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

